Hellbillies, Ho Birgjit Lien

Me treftest p ein fest i Gulsvik,
der gamle Krder'n ligg so blank.
Eg vart so varm i hjarterota.
Ho va so fin ho Birgjit Lien!

Me gjingo ut og nedt strnden,
og djupe Krder'n blinka bl.
Eg sg ho Birgjit inn i augu'n,
dei voro djup -- og like bl!

Ho hadde stakk og sylv i bringa.
Ho hadde hr so langt og mjukt.
Ho va so raud og fin i kjako.
Ho va so fin ho Birgjit Lien!

Men so ein dag so kom ein tater,
med krullut hr so svart som bek.
Han reiste rundt og selde bka,
slik treffte han ho Birgjit Lien.

D eg vakna dagen ette, d va like ette at sole hadde stae upp,
fann eg ein brevlepp med hndskrift'n henn Birgjit.
Der skreiv ho at ho for alt i verden ikkji vilde gjera meg noko illt,
men ho hadde vorte hugtikjin i denna tater'n med svart, krullut hr.
So no gr eg og sviv neve Krder'n der eg og ho Birgjit brukte g,
og d' like fyri eg kasta meg p vatnet, for eg greie ikkji leva
utta ho Birgjit Lien!